

25 Οκτώβρη (7 Νοέμβρη1917)

Φλογίζει ακόμη τις καρδιές
κι ας πέρασε αιώνας,
η πυρκαγιά, που ξέσπασε σαν σήμερα
στην παγωμένη χώρα των μουζίκων
κι έλαβε σάρκα και οστά
τ’ ανέλπιστο, το μέγιστο συμβάν.
Κανείς δεν το περίμενε πως θα συμβεί εκεί˙
μόνο δυο πεισματάρηδες ουτοπικοί ρεαλιστές
που πάλευαν ακούραστα για να το πραγματώσουν.
Στον ουρανό εφόρμησαν της γης οι κολασμένοι
για να τον φέρουνε στη γη σε ίσα μερίδια
σ’ όλους να τον μοιράσουν.
Σαρκώθηκε τ’ αδύνατο κι έγινε πράξη
το όνειρο των καταφρονεμένων,
που φάνταζε ουτοπία.

Μέσα σε κοσμοχαλασιά
και δυνατά αστραπόβροντα
ανοίξανε με πάταγο οι πύλες του ουρανού,
και πρόβαλε αγέρωχη στη γη να κατεβαίνει
αποφασιστική κι ορμητική η Λευτεριά – Επανάσταση˙
δίπλα της παραστέκονται δυο αρχαγγελο-δαίμονες
με πύρινες και φοβερές του λόγου τις ρομφαίες.
Βαδίζει αδυσώπητη ανηλεής κι ακάθεκτη
κραδαίνοντας στα χέρια της
αιγίδα και σπαθί
και εξαπολύει κεραυνούς
ενάντια σε πρίγκιπες, σε βασιλείς
και προύχοντες κάθε λογής.

Τρίζει απ' τα θεμέλια και σχίζεται στη μέση
το καταπέτασμα του άθλιου ναού
τα αίσχη αποκαλύπτοντας
των θείων τελετών του.
Το ιερατείο φαίνεται
στα βάθη του άδυτου ιερού
σε θρόνους θρονιασμένο με άμφια χρυσοποίκιλτα
με στέμματα και σκήπτρα με θησαυρούς αμέτρητους ,
και κάτω από τα πόδια του
το φτωχό εκκλησίασμα
εργάτες και αγρότες
στα γόνατα πεσμένοι
και αλυσοδεμένοι .

Μα να, πετιούνται όρθιοι
υψώνουν το ανάστημα
συντρίβοντας δεσμά και αλυσίδες
και σαν τον Ιησού που 'πιασε το φραγγέλιο
και σαν τον Ηρακλή,
ορμάνε ασυγκράτητοι στην κόπρο του Αυγεία
και ένα ένα κόβοντας της λέρνης τα κεφάλια
γκρεμίζουν τον παλιό -κοσμο
καινούργιο να τον χτίσουνε

νέα ζωή ν’ αρχίσει.

Χριστος